

General-pukovnik
VELJKO KADIJEVIĆ

Armija mora očuvati i razvijati svoj narodni i jugoslavenski karakter

Iako se stanje u međunarodnoj zajednici danas, u osnovi, može pozitivnije ocijeniti, ne smije se gubiti iz vida da se naše odbrambene mogućnosti najneposrednije dovode u vezu sa sve dubljom društvenom krizom. Sve to ukazuje na to da u doglednoj budućnosti ne treba očekivati smanjenje opasnosti po bezbjednost naše zemlje. Zbog toga, ne samo što ne bismo smjeli dozvoliti opadanje ukupne odbrambene moći zemlje, a posebno borbene gotovosti oružanih snaga, već u skladu sa materijalnim mogućnostima moramo činiti dalje napore da je održimo i podignemo na nivo primjeren zahtjevima sadašnjih i budućih realno mogućih izazova.

Sada se u društvu i u Savezu komunista vode široke i intenzivne rasprave o ključnim pitanjima izlaska iz krize, odnosno o daljem razvoju zemlje. Tim raspravama određena obilježja, sa pokušajima usmjeravanja, daju antisocijalističke i anti-jugoslavenske snage koje u njima učestvuju organizovano, na javnoj sceni, a i drugačije. U taj kontekst spadaju i napadi na Jugoslavensku narodnu armiju, koji eskaliraju, po sadržaju i formi, upravo u onoj mjeri u kojoj se približavamo rješavanju ključnih pitanja dalje budućnosti Jugoslavije. Dakle, riječ je o pitanjima sadašnjeg i budućeg društveno-političkog i državnog uređenja Jugoslavije i o Armiji, kao o jednom od bitnih faktora u funkciji tog uređenja.

Sadašnja etapa naše revolucije još više naglašava značaj i aktuelnost maksimalnog angažovanja komunista na prevazilaženju postojećih teškoća i njihove odgovornosti u svim srediinama i na svim područjima društvenog djelovanja. Od odgovornosti i dosljednosti komunista u Armiji bitno zavisi ostvarivanje ciljeva i politike SKJ u oblasti odbrane, posebno izgradnje Jugoslavenske narodne armije i daljeg jačanja njezine moralne snage.

Naša koncepcija opštenarodne odbrane, što je poznato, zasniva se na ukupnim mogućnostima i resursima zemlje i društva. Tema ove konferencije, stoga, najčešće direktno uključuje skoro sva vitalna pitanja sadašnjeg, po mnogo čemu pre-

lomnog trenutka zemlje i osobito njene budućnosti. Budući da su ta pitanja brojna, ukazaću samo na ona od kojih, u prvom redu, zavisi odbrambena sposobnost zemlje, a posebno borbenost gotovost oružanih snaga.

Pre razmatranja tih pitanja smatram da je, u ovom momentu, izuzetno značajna i potrebna jedna napomena metodološke prirode koja se odnosi na metod procjene situacije, od čije objektivnosti i tačnosti primarno zavisi ispravnost svake odluke. To je neophodno iz dva razloga: prvo, zbog toga što u vojničkoj profesiji sposobnost da se ispravno procjeni situacija, zajedno sa sposobnošću da se u skladu s tim ispravno donese odluka, predstavlja najviši domet profesionalne osposobljenosti. To je i razumljivo, jer od tih procjena i odluka, osobito ako se radi o oružanoj borbi, ali i o drugim oblicima odbrane zemlje, zavisi vrlo mnogo. Drugi razlog je u činjenici da su u našem društvu danas u opticaju veoma sumnjivi, često potpuno idealistički metodi procjene situacije, s izrazitom težnjom da se kao dominantni metodi nametnu i u sferi odbrane zemlje. Zato bih želio podsjetiti na neophodnost poštovanja i primjenjivanja fundamentalnih metodoloških principa procjene situacije, koji su inače dobro poznati, pa nema potrebe da ih izlažem.

Što se tiče međunarodne vojno-političke situacije ukazaću samo na značajnije novine i njihov odraz na bezbjednost naše zemlje.

Orijentacija supersila na sporazumijevanje i prelazak iz faze tzv. kontrolisane konfrontacije u fazu kontrolisane saradnje otvara perspektive i uliva nadu u bolju budućnost. Dalja sudbina toga procesa još uvijek je veoma neizvjesna, jer su objektivni faktori i snage koje djeluju u suprotnom smjeru veoma jaki. Osim toga, sadašnji proces popuštanja nema univerzalan značaj, jer u njegove tokove nisu uključeni i drugi relevantni međunarodni činioci, a posebno male i nesvrstane zemlje.

Danas se u svijetu odvijaju i neki drugi vrlo značajni procesi:

— neka se krizna žarišta (Avganistan, Kampučija, Čad, centralna Amerika) smiruju, druga su samo trenutno potisnuta u stranu, pa se ne isključuje opasnost njihove ponovne aktuelizacije, a postoji mogućnost i za otvaranje novih žarišta;

— pokreće se široka akcija za razoružanje, naročito u okviru pokreta nesvrstavanja i Ujedinjenih nacija, a svijet se i dalje naoružava;

— još uvijek su potencijali i dostignuća naučno-tehnološkog razvoja prioritetno usmjereni na razvoj vojnotehničkog faktora, naročito ofanzivnog i visokoefektivnog oružja, odnosno konvencionalnog oružja velike ubojne moći, nuklearnog oružja selektivnog i umanjenog dejstva i kosmičkog oružja širokog spektra dejstva.

Iz poznatih razloga supersile su vrlo zainteresovane za stanje u našoj zemlji i njenoj okolini i pomno ga prate.

Sadašnji odnosi supersila sve više dovode zapadnoevropske zemlje u poziciju da se same staraju o svojoj bezbjednosti. U tim uslovima odbrambena snaga Jugoslavije za te zemlje postaje još značajnija. To se u posljednje vrijeme odražava i na političke i ekonomske poteze nekih vodećih zemalja tog regiona prema nama.

Bez obzira na sve pozitivne rezultate ministarske konferencije balkanskih zemalja i pregovore supersila, nijedna susjedna zemlja nije odustala od daljeg usavršavanja oružanih snaga. Njihova tehnička modernizacija ostvaruje se, uglavnom, onako kako je utvrđeno srednjoročnim i dugoročnim planovima, s težištem na daljem jačanju vatrene i manevarske komponente. U kombinaciji s organizacionim promjenama — koje su naročito izražene u kopnenoj vojsci, gdje je u toku ili pri kraju prelazak na korpusnu i brigadnu organizaciju — značajno se podiže nivo udarne moći tih armija.

Intenzivno se preispituju i usavršavaju i vojne doktrine, osobito one koje se baziraju na konvencionalnoj komponenti.

Prema tome, iako se stanje u međunarodnoj zajednici danas, u osnovi, može pozitivnije ocijeniti, ne smije se gubiti iz vida da se naše odbrambene mogućnosti najneposrednije dovode u vezu sa sve dubljom društvenom krizom. Sve to nam ukazuje da u doglednoj budućnosti ne treba očekivati smanjenje opasnosti po bezbjednost naše zemlje. Zbog toga, ne samo što ne bismo smjeli dozvoliti opadanje ukupne odbrambene moći zemlje, a posebno borbene gotovosti oružanih snaga, već u skladu sa materijalnim mogućnostima, moramo činiti dalje napore da je održimo i podignemo na nivo primjeren zahtjevima sadašnjih i budućih realno mogućih izazova.

Dva osnovna polazišta koncepcije opštenarodne odbrane — uključivanje svih ljudskih i materijalnih potencijala u odbranu zemlje i oslonac na sopstvene snage, povezana sa ocjenom međunarodnih vojno-političkih odnosa i njihovim mogućim utjecajima na bezbjednost Jugoslavije, upućuju na zaključak da naša bezbjednost u najvećoj mogućoj mjeri zavisi od stanja u našem društvu. Kakvo je to stanje danas — svima nam je poznato. O tome je Konferencija SKJ dala svoj sud i ocjenu. Jugoslavenska narodna armija, koja ima svoju Ustavom utvrđenu ulogu, a i svi komunisti i patriote dužni su da maksimalno angažovano i na pravi način rade na prevazilaženju društvene krize, koja postaje sve složenija, čime se bitnije narušava odbrambena sposobnost zemlje.

Poznato je da do sada preduzimane parcijalne mjere za izlazak iz krize nisu dale očekivane rezultate, prije svega zato što nije bila postignuta saglasnost o temeljnim uzrocima krize, pa stoga ni mjere nisu mogle biti adekvatne situaciji.

U izboru mjera bilo je potrebno znatno više uvažavati dijalektiku odnosa materijalne baze i društvene nadgradnje. Nestabilnost zemlje u ekonomskoj sferi odražava se i na sve ostale dijelove društvenog sistema — na cjelokupnu društvenu nadgradnju, uključujući i sistem opštenarodne odbrane i društvene samozaštite. To se odražava na sve siromašniju materijalnu osnovu razvoja, nepovoljno djelovanje galopirajuće inflacije na životni standard, pa i moral stanovništva, kao i na visoku tehnološku, finansijsku i sirovinsku zavisnost od inostranstva. Stoga se ne može dugoročnije računati ni na jačanje ekonomske nezavisnosti zemlje, a to najneposrednije utječe i na njenu odbrambenu snagu.

Bitna karakteristika sadašnjeg trenutka zemlje jeste da socijalistički opredjeljene snage društva, sa SKJ na čelu, traže prave, ali sada već konkretne puteve izlaska iz krize ili, tačnije rečeno, puteve našeg daljeg ukupnog društvenog razvoja. Istovremeno protivnici socijalizma i federativnog uređenja Jugoslavije, raznih boja i opredjeljenja, rade sve organizovanije, sve drskije i ofanzivnije na onemogućavanju pronalaska i realizacije tih puteva. Njima mnogo pomažu stihijske pojave, kojih ima i koje se uvijek javljaju u kriznim situacijama — od onih koje liče na »kulturnu revoluciju« do nihilističkih.

Kada je riječ o djelovanju unutrašnjeg i spoljnog neprijatelja i ocjenjivanju značaja toga djelovanja na bezbjednost

zemlje, u ovom momentu neophodno je podjednako imati u vidu sljedeće:

(1) društvena kriza u našoj zemlji nastala je prije svega kao posljedica naših promašaja u traženju adekvatnih puteva stalnog jačanja i razvoja društva na temeljnim dostignućima naše revolucije i posljeratnog razvoja. Neprijatelji i njihovo djelovanje jačali su u mjeri u kojoj se kriza širila i produbljivala. Zato se iz krize može izaći samo otklanjanjem njenih primarnih uzroka. Istovremeno, to je najbolji način borbe protiv neprijatelja, osobito dugoročnije gledano;

(2) organizovanost, obim, forme i intenzitet djelovanja neprijatelja sada su na takvom stupnju da ozbiljno ugrožavaju ustavni poredak. Oni se bore za vlast. Koriste se poznatim metodama zamjene teza, pokušavaju da se predstave kao spasioči svojih, u Jugoslaviji ugroženih nacija, da se infiltriraju u stvarne demokratske procese u društvu predstavljajući se kao nosioci tih procesa, a pri tome plasiraju stare i odbačene ideje — od fašistoidnih, preko tzv. alternativnih do ultralijeviskih. Njihovi ciljevi se moraju jasno razobličiti, a oni onemogućiti idejnim, političkim i svim drugim legalnim sredstvima koje društvo ima da bi zaštitilo ustavni poredak i stvorilo jednu od neophodnih pretpostavki da se u ovom vremenu mirno i na demokratski način traže i nalaze putevi našeg daljeg razvoja.

Izgubljeno je mnogo vremena za utvrđivanje i priznavanje temeljnih uzroka krize. Došli smo zato u stanje (ekonomsko, socijalno, idejno i političko) koje ne pruža mogućnost za dalje odlaganje onih promjena u svim sferama društvenog života koje su primjerene karakteru i dubini krize. Poznato je iz teorije rukovođenja da su na ljestvici vrijednovanja pojedinih rješenja (odluka, koncepcija i sl.) najslabija ona koja su »bez odluke«, a zatim kompromisne odluke. Mi smo se u društvu predugo kretali upravo u okviru te dvije najslabije kategorije odlučivanja i zato smo došli u sadašnju kriznu situaciju. Zbog toga je Konferencija SKJ morala oročiti zadatke komunistima i, osobito, rukovodstvima. Isto tako je i Savezno izvršno vijeće, predlažući zamisao programa izlaska iz krize sredinom maja ove godine u Skupštini SFRJ, moralo insistirati na usvajanju svih promjena prije kraja ove godine. To, praktično, znači da će se u danima i nedjeljama koje su neposredno pred nama morati donositi odluke od izuzetnog značaja za cijelu zemlju, a time i za njezinu odbrambenu sposobnost.

Veoma je dobro što je na Konferenciji SKJ, kao i u drugim raspravama u društvu, preovladao koncept tržišne privrede i što se prešlo i na konkretizaciju ključnih pitanja takvog načina privređivanja. Ipak, ima još brojnih krupnih pitanja za koja treba naći odgovore.

Sada se u društvu i u Savezu komunista vode široke i intenzivne rasprave o ključnim pitanjima izlaska iz krize, odnosno o daljem razvoju zemlje, posebno u vezi s promjenama u privrednom sistemu, ustavnim promjenama, naročito onim bez kojih neće biti moguće izgraditi jugoslavensku tržišnu privredu, kao i o unutrašnjem biću SKJ i njegovom djelovanju u društvu. Imajući u vidu, na jednoj strani, utvrđeno vrijeme do kada promjene treba izvršiti, a na drugoj, razlike u stavovima i, osobito do sada ispoljenu i nagovještenu nepopustljivost u tim stavovima, treba očekivati da će se rasprave još više zaoštravati, a i događaji u vezi s njima ubrzavati. Tim raspravama određena obilježja, sa pokušajima usmjeravanja, daju antisocijalističke i antijugoslavenske snage koje u njima učestvuju organizovano, na javnoj sceni, a i drugačije.

U taj kontekst spadaju i napadi na Jugoslavensku narodnu armiju. Samo se tu vidi njihovo pravo mjesto. Oni, naravno, imaju svoju genezu. No, lako je vdjeti da ti napadi eskaliraju, po sadržini i po formi, upravo u mjeri u kojoj se približavamo rješavanju ključnih, rekao bih sudbinskih pitanja dalje budućnosti Jugoslavije. Dakle, riječ je o pitanjima sadašnjeg i budućeg društveno-političkog i državnog uređenja Jugoslavije i o Armiji kao o jednom od bitnih faktora u funkciji toga uređenja. To danas svako ozbiljan, i kod nas i u svijetu, vidi uprkos raznim maskiranjima kojima se prikrivaju prave namjere. Kada se razumije cilj tih napada, onda se lako mogu odvojiti uzroci od povoda. Uzroci su u namjeri da se ostvare ciljevi, a povodi se lako nalaze, najčešće konstruišu, kao što je u zadnje vrijeme bezočno iskonstruisana priča o vojnom puču, odnosno zamijenjena teza po kojoj se protiv pojedinaca za koje se osnovano sumnja da su počinili krivično djelo odavanja vojne tajne vodi istražni postupak zbog njihovih političkih uvjerenja. Upravo su na tom slučaju napadači veoma jasno pokazali svoje pravo lice, vršeći pritisak na istražne i pravosudne organe, valjda u ime »pravne države«, pokušavajući svim sredstvima, najčešće protivzakonitim, da rasplamsaju mržnju protiv Jugoslavenske narodne armije kao jugoslavenske institucije, protiv njezinih pripadnika i članova njihovih

porodica. Želi se, između ostalog, okrenuti raspoloženje slovenačkog naroda, koji je uvijek imao i ima primjeren odnos prema Jugoslavenskoj narodnoj armiji kao svojoj narodnoj armiji.

Imajući u vidu cilj napada na Jugoslavensku narodnu armiju, izvjesno je da će oni, ako im se društvo i država brzo i energično ne suprotstave, dalje eskalirati po sadržini, formama i intenzitetu. Nosioc tih napada će sve više nastojati da u njih uključe ne samo svoje istomišljenike iz cijele zemlje i iz inostranstva već i one s kojima im je samo cilj zajednički — rušenje Jugoslavije kao federativne države i njezinog samoupravnog socijalističkog društvenog uređenja.

Što se tiče Jugoslavenske narodne armije i njezinog sastava, ti napadi izazivaju ogorčenje, ali i pitanja različitih vrsta vezana za reagovanja odgovarajućih političkih i državnih institucija.

Armija je, i pored složenosti uslova u kojima se razvijala i ostvarivala svoju društvenu ulogu, uspjela očuvati moralno-političko jedinstvo kao najznačajniji elemenat njezine borbenosti i ukupne snage. To predstavlja i naš najveći uspjeh u koji su ugrađeni veliki naponi svih armijskih subjekata, a posebno starješinskog sastava i Organizacije SKJ u Jugoslavenskoj narodnoj armiji.

Zahvaljujući tim naporima, ogromna većina pripadnika Jugoslavenske narodne armije, a posebno komunista, u svom cjelokupnom radu ispoljava snažna patriotska i opštejugoslavenska osjećanja i privrženost temeljnim vrijednostima socijalističke, federativne, samoupravne i nesvrstane Jugoslavije.

Pri definisanju naših narednih zadataka i određivanju njihovog prioriteta, moramo polaziti od *dva* fundamentalna zahtjeva koncepcije opštenarodne odbrane.

(1) Oružane snage moraju uvijek biti spremne da izvrše svoju Ustavom utvrđenu ulogu bez obzira na uslove i okolnosti. Taj zahtjev koncepcije opštenarodne odbrane naše oružane snage su uvijek bile spremne da izvrše. One su za taj zadatak spremne danas, kao što će biti i sutra.

(2) Najbolji i za društvo najkorisniji način izvršenja zadataka odbrane zemlje jeste odvratanje od agresije. To su oružane snage uspješno činile do sada, pogotovo u nekim kritičnim zbivanjima naše poslijeratne historije. To neki ne znaju ili namjerno previđaju.

Da bi Armija i u najtežim uslovima mogla uspješno izvršiti svoj osnovni zadatak, njezina ukupna borbena gotovost mora biti u skladu sa zahtjevima vremena i svih vrsta izazova s kojima je suočena. Očuvanje unutrašnjeg jedinstva i moralno-političke čvrstine vojnih kolektiva i oružanih snaga u cjelini, danas i ubuduće, naš je najvažniji zadatak. Posebnu pažnju treba i dalje posvećivati brizi za ljude, borbi za svakog čovjeka. To treba činiti putem dobro organizovanog i konkretnog političkog rada, jačanjem reda, discipline i odgovornosti i suzbijanjem vanrednih događaja, naročito onih s težim posljedicama. Moramo stalno razvijati kritički i samokritički odnos prema svim našim dostignućima i nedostacima.

Armija mora čuvati i dalje razvijati svoj *narodni i jugoslavenski* karakter. Samo tako ona može biti ono što je uvijek bila — zajednička oružana sila svih naroda i narodnosti Jugoslavije. Da bi se ta dva svojstva sačuvala i dalje razvijala, neophodni su koordinirani naponi ne samo armijskog sastava već i svih progresivnih snaga našeg društva u rješavanju brojnih konkretnih zadataka, od kojih je posebno značajno što ravnomjernije popunjavanje aktivnog starješinskog kadra iz redova svih naših naroda i narodnosti. Vaspitavanje u duhu jugoslavenskog socijalističkog patriotizma, bratstva, jedinstva i ravnopravnosti, borba protiv nacionalizama svih vrsta — od separatističkih do unitarističkih, obogaćivanje unutararmijskog života i posebno međuljudskih odnosa u skladu sa zahtjevima i potrebama savremenog čovjeka i društva, bitni su zadaci koji su u funkciji daljeg razvoja pomenutih historijskih svojstava Jugoslavenske narodne armije. Moderno poimanje osnovnih principa vojne organizacije ni u čemu ne protivuriječi ostvarenju pomenutih zadataka. Naprotiv.

Komunisti i svi pripadnici Armije podržavaju mjere Saveznog izvršnog vijeća, prije svega praktičnim akcijama namjenskog i racionalnog trošenja odobrenih novčanih sredstava. Pri tome smo svjesni i nepovoljnih uticaja koje će one, posredno ili neposredno, imati na ostvarivanje plana i zadataka finansiranja Jugoslavenske narodne armije, a time i na njezin cjelokupni život i rad. Stoga smo donijeli i brojne mjere kojima se reguliše ukupna aktivnost Armije u novim uslovima.

Osnovna politika i ciljevi razvoja Jugoslavenske narodne armije utvrđeni dugoročnim planom razvoja ne mijenjaju se. Nekih promjena je bilo ili će ih, eventualno, još biti zbog potrebe usaglašavanja programa razvoja i modernizacije Armije

s realnim materijalnim mogućnostima. To se, prije svega, odnosi na značajnije restrikcije investicione izgradnje, sužavanje i usporavanje jednog dijela programa tehničke modernizacije i smanjenje određenih vidova potrošnje.

Daljem razvoju koncepcije opštenarodne odbrane, u teorijskoj i praktičnoj sferi, moramo i ubuduće posvećivati prvorazredni značaj. To i zbog toga što još uvijek vrhunaska tehnološka dostignuća u svijetu nalaze svoju primjenu, prije svega, u novim sistemima oružja, a to ima za posljedicu izuzetno brzo mijenjanje doktrine upotrebe oružanih snaga. Pored toga, neki su segmenti sistema opštenarodne odbrane van oružanih snaga zaostali u svom doktrinarnom i praktičnom razvoju. To zaostajanje se mora što prije otkloniti.

U područjavanju odbrane ostvareni su značajni rezultati. Prenesen je dio prava i brojni konkretni odbrambeno-samozaštitni poslovi i obaveze iz oblasti opštenarodne odbrane na subjekte društva. Taj proces će se i ubuduće nastaviti i Armija će ga još više podsticati, jer suština područjavanja je prije svega u tome da svi subjekti sistema opštenarodne odbrane obavljaju one zadatke koji im prema koncepciji opštenarodne odbrane pripadaju.

U pogledu demokratizacije odbrane u nas su kontinuirano tekla dva procesa, koja su se istovremeno dopunjavala. Prvi proces se odvijao putem institucionalne kontrole i uticaja društva na poslove odbrane, pri čemu su Ustavom i zakonima utvrđene institucije društva uvijek odlučivale o svim globalnim i stratejskim pitanjima odbrambenih poslova, tako da danas praktično nema nijednog značajnijeg zadatka, a da o tome nisu upoznate i da nisu odlučivale nadležne društvene institucije.

Drugi proces je tekao unutar oružanih snaga, a posebno unutar Jugoslavenske narodne armije. S obzirom na to da je Armija dio društva, i demokratizacija odnosa u njoj uslovljena je demokratizacijom u ostalim elementima strukture društva. Svjesni značaja toga procesa, a posebno sistema odnosa u Jugoslavenskoj narodnoj armiji, kako za održavanje visokog nivoa borbene gotovosti, tako i za lično raspoloženje svakog njenog pripadnika, preduzimamo brojne mjere koje imaju za cilj da se ti odnosi još više unaprijede.

Sadašnja etapa naše revolucije i zadaci koji proizlaze iz stavova i odluka 13. kongresa i Prve konferencije SKJ još više

naglašavaju značaj i aktuelnost maksimalnog angažovanja komunista na prevazilaženju postojećih teškoća i njihove odgovornosti u svim sredinama i na svim područjima društvenog djelovanja.

Od odgovornosti i dosljednosti komunista u Armiji, od stvaralačke inicijative i mobilnosti, od kritičnosti prema sopstvenom radu, od sadržine i efikasnosti našeg idejno-političkog djelovanja bitno zavisi ostvarivanje ciljeva i politike SKJ u oblasti odbrane, posebno izgradnje Jugoslavske narodne armije i daljeg jačanja njezine moralne snage. Nema sumnje da će komunisti u Armiji, kao i cjelokupni armijski sastav, biti na visini vremena i zadatka.

SUMMARY

THE ARMY MUST PRESERVE AND DEVELOP ITS POPULAR AND YUGOSLAV CHARACTER

Although the situation in the international community can be, in substance, assessed as more positive than recently, one cannot ignore the fact that our defence capabilities are being most directly connected with our ever more deep social crisis. All this shows that in a foreseeable future a reduction of threat against security of our country cannot be expected. We must therefore not only allow a decrease of the overall defence power of the country, of combat readiness of our Armed Forces in particular, but must continue instead to undertake further efforts, commensurate with our material capabilities, to preserve this power and bring it to a level corresponding to the requirements set by the present and future possible challenges.

In our society and League of Communists extensive and intensive discussions on crucial solutions that should lead us out of the crisis, i.e. on further development of our country, are in progress. Certain colour, however, to these deliberations is being given also by anti-socialistic and anti-Yugoslav forces, which take part in the discussions in an organized manner, both at the public scene and otherwise, trying invariably to give them an orientation of their own. In this context come also the attacks against the Yugoslav People's Army, which are escalating, both by substance and form, exactly at the rate of our reaching solutions of key matters of future of Yugoslavia. Therefore, matters of the present and future socio-political and state order of Yugoslavia and of our Armed Forces as one of the fundamental factors of this order are being discussed.

The present phase of our revolution increasingly stresses the significance and actuality of maximum engagement of communists in our overcoming the existing difficulties, and their responsibility in all environments

and in all fields of social activities. On responsible and consistent activities of communists in our Armed Forces decidedly depends the realization of aims and policy of the LCY in the defence domain, particularly the buildup of the Yugoslav People's Army and further strengthening of its morale power.

RESUME

L'ARMEE DOIT SAUVEGARDER ET DEVELOPPER SON CARACTERE POPULAIRE ET YUGOSLAVE

Bien que de nos jours la situation de la communauté internationale prise dans son ensemble puisse être qualifiée de positive, il ne faut pas perdre de vue le fait que nos capacités de défense sont le plus directement liées à la crise toujours plus exacerbée de notre société. Tous cela indique que dans l'optique d'un proche avenir il ne faut pas s'attendre à la diminution des dangers susceptibles de menacer la sécurité de notre pays. C'est pourquoi, sans permettre l'affaiblissement de l'ensemble de nos pouvoirs de défense, notamment la diminution de nos capacités de combat de nos forces armées, compte tenu des potentiels matériels du pays, nous devons nous efforcer dorénavant aussi pour les maintenir et les élever aux niveaux requis par les défis de l'heure et futurs réellement possibles.

Actuellement, dans la société et au sein de la Ligue des communistes sont en cours d'amples et intenses débats sur les questions-clefs, à savoir faire sortir le pays de la crise et lui assurer un développement continu. Ces débats ont permis de voir certaines caractéristiques, voire des orientations, propres aux forces antisocialistes et antiyougoslaves qui se font entendre sur la scène publique d'une façon organisée, mais aussi par d'autres moyens. C'est dans un tel contexte que se situent aussi les attaques contre l'Armée populaire yougoslave et qui par leurs forme et contenu sont en escalade notamment à l'époque où nous nous approchons des solutions aux questions-clefs concernant l'avenir de la Yougoslavie. Il s'agit donc de questions relatives à l'actuel et au futur système d'organisation socio-politique de la Yougoslavie en tant qu'Etat et à l'Armée qui représente l'un des facteurs et fonctions fondamentaux de ce système.

La présente étape de notre révolution met encore plus en relief l'importance et l'actualité des efforts que font les communistes pour surmonter les difficultés de l'heure et dicte les responsabilités qui leur incombent en tous milieux et à tous les niveaux de l'activité sociale. C'est des responsabilités et de l'esprit de conséquence des communistes dans l'Armée que dépend essentiellement la réalisation des objectifs et de la politique de la LCY en matière de défense, notamment dans l'édification continue de l'Armée populaire yougoslave et le raffermissement de sa force morale.

РЕЗЮМЕ

АРМИЈА ДОЛЖНА БЕРЕЧЬ И РАЗВИВАТЬ СВОЙ НАРОДНЫЙ
И ЈУГОСЛАВСКИЙ КАРАКТЕР

Хотя в настоящее время состояние в международном содружестве в основном можно оценить более положительно, нельзя не учитывать, что наши оборонительные возможности приводят в наиболее непосредственную связь со все углубляющимся общественным кризисом. Все это указывает на то, что в ближайшем будущем нельзя ожидать уменьшения опасности для безопасности нашей страны. Поэтому, мы не только что не смели бы допустить понижения общей оборонительной мощи нашей страны, в частности боеготовности вооруженных сил, но в согласии с материальными возможностями мы должны прилагать дальнейшие усилия, чтобы поддерживать и поднять ее на уровень, который будет в соответствии с требованиями нынешних и будущих реально возможных угроз.

В настоящее время в обществе и Союзе коммунистов идут широкие и интенсивные обсуждения существенных вопросов, связанных с выходом из кризиса, т. е. с путями дальнейшего развития страны. Этим обсуждениям, пытаясь определить их направление, определенный признак дают антисоциалистические и антиюгославские силы, которые в них участвуют организованно, на открытой сцене, но и другим способом. Сюда относятся и нападения на Югославскую народную армию, содержание и форма которых эскалируют по мере нашего приближения решению существенных вопросов дальнейшего будущего Югославии. Значит, речь идет о вопросах нынешнего и будущего общественно-политического устройства Югославии и о Армии, как одном из существенных факторов в функции этого устройства.

Нынешний этап нашей революции еще больше подчеркивает значение и актуальность максимального участия коммунистов и преодолении существующих затруднений и их ответственности во всех средах и во всех областях общественной деятельности. От ответственности и последовательности коммунистов существенно зависит реализация целей и политики СКЮ в области обороны, особенно строительства Югославской народной армии и дальнейшего укрепления ее морального духа.